

Na 25 jaar Qualicoat is er
nog zat te verbeteren.

Vooraf in de erkenning van
de waardetoevoeging die
coatingtechniek biedt!

De wetenschap van schaarste en waardetoevoeging

Een druk zomertje mag ik het wel noemen: twee huizen voor de verhuur opleveren, een nieuwe woning inrichten, alle drie natuurlijk met een latexspuit onder handen genomen, trouwen, zeslandshuwelijksreisje annex bedrijfsbezoektoernee, uitmondend in de Eurofinish Gent erachteraan... In de schaduw van mijn alom schitterende echtgenote.

En hópsakee, tien dagen later is de nieuwe Oppervlaktetechnieken klaar.

Hebben spuitertijen het ook druk genoeg? In de bouw-dip??

Ik sprak een adviseur die herhaaldelijk zei dat spuitertijen het nog altijd te goed hebben. Te goed???

Knokken tegen de bouw-dip, in veelal prijsbeheerste marktsegmenten waar opdrachtgevers de waardetoevoeging maar beperkt op waarde schatten??? Ja, "te goed". Jarenlang had hij allerlei handige besparingstips geadviseerd, en steevast enthousiaste klanten gehad die probleemloos de rekening betaalden. En bij tevreden klanten word je teruggevraagd, in zijn geval zelfs na je pensioen nog.

Een ergotherapeut kan natuurlijk goed beoordelen of het pistool goed gebalanceerd en voldoende lichtgewicht is.

Op de beurs mág het even, maar thuis hanteert de coatingtechnoloog de latexspuit!!!

Maar dát was juist de kneep: dan kon hij een paar jaartjes later gewoon weer dezelfde besparingen gaan zitten adviseren. Alles stond weer in de oude stand. Of bedrijven hóéfdén hem niet eens te ontvangen, want ze wisten alles al en alles werkte prima. Of ze horen het liever van een vaste contactpersoon, die vanuit de eigen catalogus wel een (sub)optimalisatie kan aandragen.

Nou zal ik niet zeggen dat spuitertijen het makkelijk of te goed hebben, hoewel ik er ook dit jaar weer enkele bezocht heb die de crisis prima door zullen komen. Echte vakmensen komen er nóg makkelijker door, want die worden alsmaar schaarser. Vandaar de toenemende behoefte aan vak-kennis in de vorm van – alsmaar schaarsere – vakbladen en vakcursussen. Daar wordt anderzijds steeds minder in voorzien door de – alsmaar schaarser wordende – opleidingsfaciliteiten.

Dan denk je: hoe schaarser, en hoe meer gevraagd, hoe duurder. Maar de Wetenschap van Schaarste en Waardecreatie, ofwel Economie, lijkt hier niet te kloppen. We hebben zat prietpratertjes en pottenschuivers, en die worden vaak beter betaald dan de waarde-scheppende uitvoerders. Beetje raar.

Wat ook niet lijkt te kloppen: de veeleisende markten waar allerlei aanvullende bewijsvoering vereist wordt, zijn niet altijd de beter betalende markten. Beetje raar eigenlijk.

Bij mijn hogeschoolcollege ga ik hier uitvoeriger op in, maar het punt is nu: vaak zijn er mooie technische en markteconomische ontsnappingsroutes. Maar dat zijn dan weer vaak methoden en technieken waarvan jammerlijk gesteld moet worden: onbekend maakt onbemind. Onbekende corrosiebeschermingstechnieken, on(der)benutte procesoptimalisatiemethoden, ik kan er óók dagen over volpraten. Maar ik zal niet zeggen dat onze vakgenoten het te makkelijk hebben, of dat ik blij ben met pensioen te gaan om die reden. Nee laat mij maar dertig jaar doorkachelen zo. Want trouwen doe je als het goed is maar één keer, maar ik was óók al met m'n werk getrouwd!

DAG VAN DE OPPERVLAKTE TECHNOLOGIE

DONDERDAG 17 NOVEMBER

